

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Stalna služba u Ivancu
Ak. Mirka Maleza 3

Poslovni broj: P-117/2024-19

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA i RJEŠENJE

Općinski sud u Varaždinu, Stalna služba u Ivancu, po sutkinji toga suda Nataši Sever, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Danijela Čusa, OIB:02715528083, Sračinec, Ulica Augusta Šenoe 3 B, zastupanog po punomoćniku Davoru Zimiću, odvjetniku iz Varaždina, protiv tuženika JELUŠIĆ INTERIJERI j.d.o.o. OIB:23128968067, Visoko, Visoko 103 A, zastupanog po punomoćniku Domagoju Malnaru, odvjetniku iz Zagreba, radi isplate, nakon zaključene glavne rasprave 15. travnja 2026., održane u nazočnosti tužitelja uz punomoćnika te punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu i uručenje odluke 22. svibnja 2026.,

presudio je

Nalaže se tuženiku JELUŠIĆ INTERIJERI j.d.o.o. OIB:23128968067, sa sjedištem u Visokom, Visoko 103 A, da tužitelju Danijelu Čusu, OIB:02715528083, iz Sračinca, Ulica Augusta Šenoe 3 B, isplati iznos od 5.620,37 eura (pettisućasestodvadeset eura i tridesetsedam centi), zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe 25. 03. 2024. pa do isplate, po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23), koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

i
riješio je

I. Tužba sa tužbenim zahjevom tužitelja za isplatu iznosa od 11.378,01 euro je povučena.

II. Nalaže se tuženiku JELUŠIĆ INTERIJERI j.d.o.o. OIB:23128968067, sa sjedištem u Visokom, Visoko 103 A, da tužitelju Danijelu Čusu, OIB:02715528083, iz Sračinca, Ulica Augusta Šenoe 3 B, naknadi trošak ovog postupka u iznosu od 1.664,42 eura (tisućušestošezdesetčetiri eura i četrdesetdva centa), zajedno sa

zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude 22. svibnja 2026. pa do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23), koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj, po tadašnjoj punomoćnici, podnio je protiv tuženika tužbu radi isplate, navodeći da su stranke 16. 05. 2022., sklopile Ugovor o izradi fasade na obiteljskoj kući tužitelja, na način da je direktor tuženika Nino Jelušić, izradio ponudu koju je tužitelj prihvatio svojim potpisom, da je istom prilikom isplatio 70% predujma od ukupne ugovorene cijene, točnije isplatio je 80.000,00 kuna, a što u eurima iznosi 10.617,82, da je tijekom lipnja i srpnja 2022., tuženik započeo i djelomično izvršio radove, međutim iste radove do danas nije dovršio, da je prethodno u ovom postupku tužitelj proveo postupak osiguranja dokaza, u kojem je Institut za procjenu i vještačenja IPD d.o.o. sačinio Nalaz i mišljenje vještaka, da iz Nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da izvedeni fasaderski radovi nisu po pravilima struke te je potrebna sanacija istih kako bi se fasada mogla dovršiti, da prema izračunu vještaka vrijednost izvedenih radova, s umanjenjem od 15% radi nekvalitetne izvedbe iznosi s PDV-om 6.900,00 eura, da ako taj iznos odbijemo od ukupno uplaćenog predujma preostane nam iznos neutrošenog predujma od 3.717,69 eura, nadalje, visinu sanacijskih radova, a koji uključuju i zamjenu oštećene stolarije, vještak procjenjuje na iznos od 19.590,00 eura s uključenim PDV-om, kada od tog iznosa oduzmemo ostatak neutrošenog predujma dobijemo iznos od 15.872,35 eura, koje je tuženik dužan isplatiti tužitelju, kako bi isti mogao izvesti sanacijske radove na fasadi u trenutnom stanju, a po pravilima struke. Napominjemo da to nisu svi radovi za dovršetak fasade, već samo radovi koje je započeo i loše izveo tuženik, nadalje, tužitelj je u postupku osiguranja dokaza imao trošak sastava prijedloga za osiguranje dokaza (100,00 eura) trošak zastupanja na ročištu (150,00 eura), trošak izlaska sudske komisije i vještačenja (849,48 eura) i trošak sudske pristojbe na prijedlog za osiguranje (26,55 eura), ukupno 1.126,03 eura. A koji iznos tužitelj pridodaje iznosu od 15.872,35 eura te ukupni iznos koji potražuje od tuženika je 16.998,38 eura sa zateznom kamatom od dana podnošenja ove tužbe. Obzirom na sve gore navedeno, tužitelj predlaže da naslovni sud, nakon provedenog postupka, donese presudu.

2. U opsežnom odgovoru na tužbu (list 60-67 spisa), po punomoćniku, tuženik je porekao i osporavao sve navode iz tužbe i protivio se tužbenom zahtjevu i zahtjevu za naknadu troškova postupka u cijelosti, naveo je da predmetnom tužbom tužitelj zahtijeva od suda:

- a) naložiti tuženiku da tužitelju isplati iznos od 16.998,38 EUR zajedno sa zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja tužbe (25. ožujka 2024.) pa do isplate,
- b) naložiti tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka zajedno sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do

isplate, međutim, prije upuštanja u raspravljanje o glavnoj stvari, tuženik ističe kako istom uopće nije jasno na kojoj zakonskoj odredbi tužitelj temelji svoju tužbu i koja je pravna osnova tužbe, naime, prema čl.186. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., u verziji 155/23., dalje u tekstu: „ZPP“), tužba treba sadržavati određen zahtjev u pogledu glavne stvari i sporednih traženja, činjenice na kojima tužitelj temelji zahtjev, dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a i druge podatke koje mora imati svaki podnesak, da tužitelj u tužbi navodi da istu podnosi radi isplate, međutim navedeno je u suprotnosti s činjenicama koje tužitelj navodi u historijatu i činjeničnom opisu tužbe, naime, tužitelj navodi da je između njega i tuženika 16. svibnja 2022. navodno sklopljen Ugovor o izradi fasade, da je tuženik tijekom lipnja i srpnja 2022. započeo i djelomično izvršio radove, međutim iste nikada nije dovršio te da fasaderski radovi nisu izvedeni po pravilima struke, čime je tužitelju navodno nastala šteta u vidu sanacije izvedenih radova kako bi se fasada mogla dovršiti, dakle, s jedne strane tužitelj navodi na tužbu podnosi radi isplate, a u samoj toj tužbi nejasno argumentira da se tužbeni zahtjev zapravo temelji na naknadi štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog fasaderskih radova koji navodno nisu izvedeni po pravilima struke, pritom tuženik naglašava da je potpuno nejasno kakvu to naknadu štete tužitelj potražuje od tuženika, da li štetu po osnovi materijalnih nedostataka stvari iz članka 631. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., u verziji 155/23., dalje u tekstu: „ZOO“), ili pak naknadu štete po osnovi članka 1045. ZOO-a, već samo iz navedenog razloga proizlazi neosnovanost tužbenog zahtjeva te je isti potrebno odbiti kao neosnovan, da tužitelj u tužbi navodi da su on i tuženik 16. svibnja 2022. sklopili Ugovor o izradi fasade, tuženik osporava navedene tvrdnje, obzirom da tužitelj i tuženik nikada nisu sklopili formalnopravni ugovor o građenju, a što nesporno proizlazi iz dokaza priloženih uz tužbu, da pogrešan pravni zaključak o navodno sklopljenom ugovoru o građenju tužitelj izvodi iz činjenice da je direktor tuženika, Nino Jelušić 16. svibnja 2022. izradio ponudu za gradnju, a koju ponudu je tužitelj prihvatio svojim potpisom na ponudi od 20. svibnja 2022., da navedene tvrdnje tuženik ne osporava obzirom da su iste jedino u tužbi što odgovara pravom stanju stvari, međutim, iz navedenih činjenica tužitelj izvodi pogrešne pravne zaključke što tuženik obrazlaže u nastavku, da je čl.620. ZOO-a propisano da se ugovorom o građenju izvođač obvezuje prema određenom projektu izgraditi u ugovorenom roku određenu građevinu na određenom zemljištu, ili na takvom zemljištu, odnosno na postojećoj građevini izvesti kakve druge građevinske radove, a naručitelj se obvezuje isplatiti mu za to određenu cijenu, pri čemu ugovor o građenju mora biti sklopljen u pisanom obliku, a budući da tužitelj i tuženik nikada nisu sklopili poseban ugovor o građenju, tuženik osporava da bi između njega i tužitelja nastao bilo kakav ugovorni odnos, međutim, čak i kada bi se ponuda tuženika od 16. svibnja 2022. i prihvata ponude od strane tužitelja smatralo sklopljenim ugovorom o građenju, tužbeni zahtjev je u cijelosti neosnovan, da tuženik ne osporava navode tužitelja da bi mu isti po prihvatu ponude isplatio 70% predujma od ukupno ugovorene cijene, odnosno iznos od 80.000,00 kn, a što po srednjem tečaju konverzije iznosi 10.617,82 eura, međutim, predmetni iznos predujma ne može se smatrati cijenom za izvođenje građevinskih radova, obzirom da je isti u cijelosti utrošen za kupnju građevinskog materijala i pripremu gradilišta, dok ostatak od 30% ugovorene naknade, a koji iznos je trebao predstavljati cijenu za izvođenje građevinskih radova, tužitelj nikada nije isplatio tuženiku, naime, po primitku iznosa predujma od 10.617,82 EUR, tuženik je krenuo u pripremu gradilišta na način da je kupio sav potreban

materijal, dogovorio i platio najam i postavljanje skele, platio limarske radove po nalogu tužitelja i imao putne troškove na relaciji Sračinec – Sveti Ivan Zelina radi odabira klupčica u tri navrata, pri čemu su tuženiku nastali sljedeći troškovi:

- građevinski materijal – 36.788,29 kn, odnosno 4.882,64 EUR (računi u prilogu),
- skela – 11.000,00 kn, odnosno 1.459,95 EUR (bez računa),
- klupčice – 3.000,00 kn, odnosno 398,17 EUR (bez računa),
- dostava na gradilište – 1.000,00 kn, odnosno 132,72 EUR (bez računa),
- gliter za fasadu (šljokice) – 3.500,00 kn, odnosno 464,53 EUR (bez računa),
- limarski radovi po dodatnom nalogu Tužitelja – 9.000,00 kn, odnosno 1.194,51 EUR (bez računa),
- troškovi goriva – 540,15 kn, odnosno 71,69 EUR (računi u prilogu), dakle, od primljenog predujma, tuženik je samo na kupnju materijala i pripremu gradilišta potrošio ukupno 8.604,21 eura, odnosno 81% ukupno primljenog predujma.

6.3. Nakon kupnje građevinskog materijala i pripreme gradilišta, Tuženik je tijekom mjeseca lipnja 2022. pristupio gradilištu radi početka fasaderskih radova. Međutim, dolaskom na gradilište Tuženik je utvrdio da je Tužitelj na svoju ruku krenuo s postavljanjem stiropora oko kuće, a koji radovi nisu bili napravljeni po pravilima struke te je tuženik prije početka ugovorenih radova prvenstveno morao sanirati loše izvedenu pripremu od strane tužitelja, nakon saniranja zatečenog stanja, a čime je već izgubljeno vrijeme za početak izvođenja radova i na koju okolnost tuženik nije mogao utjecati, tuženik je započeo s građevinskim radovima postavljanjem stiropora oko kuće. Međutim, obzirom da kuća nije bila u ravni po visini i dužini, radovi postavljanja stiropora su se odužili do sredine mjeseca srpnja 2022. Nakon što je odrađena priprema stiroporom (postavljanje stiropora, izrezivanje stiropora radi povlačenja bužira za kablove bočne rasvjete po izričitom nalogu tužitelja, izrada špaleta i obrada kutnicima, tiplanje zidova i priprema za fasadu), tuženik je počeo s izradom fasade koju je i postavio na jednu stranu kuće, da je usred postavljanja fasade, tuženik zbog više sile, odnosno toplinskog vala koji je tijekom mjeseca srpnja 2022. pogodio središnju Hrvatsku, morao zastati s izvođenjem radova obzirom da je izvođenje građevinskih radova postalo nemoguće, kako zbog samog materijala, tako i za radnike tuženika, naime, u drugoj polovici mjeseca srpnja 2022. temperature na gradilištu dosežale su i do 40 °C te s jedne strane nije bio moguć rad na skeli za radnike, dok s druge strane je i samo izvođenje radova postalo nemoguće obzirom da se ljepilo za stiroporne ploče i izradu armiranog sloja mora nanositi pri temperaturi zraka od +5 °C do +30 °C, dok se akrilna fasadna žbuka mora postavljati pri temperaturama zaka od +5 °C do +25 °C. Međutim, tužitelj nije uvažavao upozorenja tuženika da je uslijed toplinskog vala i vremenskih uvjeta nemoguće izvoditi građevinske radove te pošto poto inzistirao na izvođenju radova i vršio pritisak na tuženika i njegove radnike prijeteći tužbama u slučaju da radovi neće biti dovršeni u roku (29. srpnja 2022.), osim toga, tužitelj je počeo tuženiku sve više otežavati rad na način da je vršio pritisak na tuženika da mora raditi noću, dolaziti rano ujutro i kasno navečer kako bi unatoč vremenskim uvjetima nastavio sa izvođenjem radova, miješati se u posao tuženika na način da je kontrolirao i nadzirao svaki segment izvođenja radova, da bi sve kulminiralo prvo usmenim tjeranjem tuženika i njegovih radnika s gradilišta, a zatim i pisanom zabranom pristupa na gradilište, slijedom navedenog, nesporno je da upravo krivnjom tužitelja tuženik nije dovršio građevinske radove obzirom da je tužitelj otjerao tuženika i njegove radnike sa gradilišta, a pritom tuženik posebno napominje da je sav građevinski

materijal kupljen od iznosa predujma ostao na gradilištu na korištenju tužitelju, da tužitelj u tužbi ne navodi niti jedan jedini dokaz, već se tužbeni zahtjev temelji isključivo na Nalazu i mišljenju vještaka od 15. veljače 2023. izrađenog od strane stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo i procjenu nekretnina Ratka Matoteka, a koji nalaz i mišljenje tuženik osporava u cijelosti, naime, sva oštećenja navedena u predmetnom nalazu i mišljenju napravljena su isključivo krivnjom tužitelja koji je ignorirao sva upozorenja tuženika te na svoju ruku inzistirao na izvođenju radova sukladno svojim uputama koje su bile protivne pravilima struke, tako je primjerice tužitelj inzistirao na postavljanju pur pjene oko stolarije umjesto ljepila, a što je unatoč upozorenju tuženika dovelo do određenih oštećenja stolarije, odnosno roleta, a unatoč tome, tuženik je ponudio tužitelju zamjenu oštećenih letvica roleta, a što je tužitelj odbio i zahtijevao kupnju kompletno novog prozora!??, da u odnosu na sve druge nedostatke nekretnine navedene u Nalazu i mišljenju vještaka, tuženik iznova naglašava da bi isti bili uklonjeni da je tuženik mogao dovršiti s ugovorenim radovima, odnosno da tužitelj nije doslovno istjerao tuženika i radnike s gradilišta i zabranio im daljnji pristup na gradilište, da bi zatim, tako nedovršene radove iskonstruirao kao navodne materijalne nedostatke, a što se tiče pravne osnove tužbenog zahtjeva, tuženik iznova ponavlja da je iz tužbe potpuno nejasno kakvu to naknadu tuženik traži, da je čl.631. ZOO-a propisano da se na odgovornost za nedostatke građevine primjenjuju odgovarajuće odredbe ugovora o djelu, a s tim u vezi, čl.604. ZOO-a propisano je da je naručitelj je dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari moguće i o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača, a ako naručitelj na poziv izvođača da pregleda i primi izvršeni rad to ne učini bez opravdanog razloga, smatra se da je rad primljen, da nakon pregleda i primanja izvršenog djela, izvođač više ne odgovara za nedostatke koji su se mogli opaziti uobičajenim pregledom, osim ako je znao za njih, a nije ih pokazao naručitelju, isto tako, čl.605. ZOO-a, propisano je da ako se kasnije pokaže neki nedostatak koji se nije mogao otkriti uobičajenim pregledom, naručitelj se ipak može pozvati na njega, pod uvjetom da o njemu obavijesti izvođača što prije, a najkasnije u roku od mjesec dana od njegova otkrivanja pa slijedom toga, ako tužitelj temelji svoju tužbu na materijalnim nedostacima stvari, to tuženik ističe prigovor zastare obzirom da je tužitelj djelomično izvedene radove preuzeo u srpnju 2022., nakon čega je tuženiku zabranio bilo kakvo daljnje izvođenje radova i pristup na gradilište, a o eventualnim primjedbama o vidljivim ili skrivenim nedostacima nije obavijestio tuženika, a ukoliko bi se pak tužbeni zahtjev temeljio na izvan ugovornoj odgovornosti za štetu, isti je također neosnovan, da je čl.1045. st.1. ZOO-a, propisana naknada štete po osnovi krivnje, prema kojem je svatko tko drugom prouzroči štetu, dužan istu nadoknaditi, osim ukoliko je ista nastala bez njegove krivnje, da u tom smislu čl.1049. ZOO-a propisuje kako krivnja postoji kada je štetnik prouzročio štetu namjerno ili nepažnjom, da je čl.1046. ZOO-a propisano kako šteta predstavlja umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta), da iz naprijed navedenih odredaba ZOO-a, o naknadi imovinske štete nedvosmisleno proizlazi da je tužitelj u parnici radi naknade štete dužan dokazati sve zakonom predviđene pretpostavke odgovornosti za štetu, odnosno:

- a) štetnu radnju i štetnika;
- b) štetu;

c) uzročnu vezu između štetne radnje i štete na način da se šteta javlja kao posljedica štetne radnje i

d) protupravnost.

Ukoliko tužitelj propusti pred sudom dokazati bilo koju od navedenih pretpostavki, koje moraju biti kumulativno ispunjenje, sud će odbiti tužiteljev tužbeni zahtjev, obzirom da je teret dokaza kod naknade štete na tužitelju, a u konkretnom slučaju, tužitelj nije dokazao, pa čak ni učinio vjerojatnim, postojanje barem jedne od gore navedenih pretpostavki, osobito valja naglasiti kako tužitelj nije predložio dokaze kojima bi uopće pokušao dokazati gore navedene činjenice, zapravo jedini dokaz koji tužitelj dostavlja je nalaz i mišljenje sudskog vještaka iz kojeg ne proizlazi odgovornost tuženika za štetu, obzirom da su navodnu štetu mogli prouzročiti izvođači koje je tužitelj angažirao nakon što je doslovno otjerao tuženika s gradilišta. A) Štetna radnja i štetnik iz sadržaja tužbe moguće je samo nagađati što, prema stajalištu tužitelja, predstavlja štetnu radnju na strani tuženika – obzirom da ni na koji način nije objašnjeno kako je to tuženik pridonio nastanku štete, a pritom tuženik izričito osporava da bi svojim radom prouzročio bilo kakvu štetu tužitelju, a posebno ne štetu koja zahtjeva sanaciju u iznosu i opsegu navedenom u Nalazu i mišljenju vještaka, a štoviše, sam vještak koristi umanjenje od samo 15% vrijednosti izvedenih radova zbog navodne nekvalitetne izvedbe, pri čemu tuženik naglašava da se ne radi o nekvalitetnoj izvedbi, budući da je tuženik radio po nalogu tužitelja po vremenskim uvjetima koji nisu bili adekvatni za rad.

B) Nastanak štete

10.2. Potpuno je nejasno što tužitelj smatra štetom, obzirom da isti nije predložio nikakav dokaz da mu je šteta nastala, osim Nalaza i mišljenja vještaka koji je nemoguće povezati sa eventualnom štetom i navodnim štetnim događajem.

C) Kauzalni neksus

10.3. O kauzalnoj vezi između štetne radnje i štete na način da se šteta javlja kao posljedica štetne radnje tuženik se već očitovao u ranijim točkama ovog odgovora na tužbu, da nije predložen niti jedan dokaz iz kojeg bi proizlazila odgovornost tuženika za štetnu radnju kojom je tužitelju navodno nastala šteta.

D) Protupravnost

10.4. Što se tiče posljednje pretpostavke odgovornosti za štetu, odnosno protupravnosti štetne radnje, tuženik ističe kako je ista potpuno izostala, naime, uopće pokušavati dokazati protupravnost radnji tuženika je potpuno apsurdno.

Tuženik je smatrao da uzevši u obzir sve naprijed navedeno, sasvim je jasno da nije ostvarena niti jedna od 4 pretpostavke koje moraju biti kumulativno ispunjene da bi sud mogao udovoljiti tužbenom zahtjevu tužitelja i da iz svega navedenog, nedvojbeno proizlazi kako nije osnovan tužbeni zahtjev tužitelja usmjeren da mu tuženik isplati iznos u visini 16.998,38 eura pa je slijedom navedenog, predlagao odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti, uz nadoknadu troškova ovog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

3. U dokaznom postupku, sud je izvršio uvid u spis Trgovačkog suda u Varaždinu broj: R1-3/2023, iz kojeg nalaz i mišljenje vještaka od 15.02.2023. prileži u ovom spisu na listu 4-50, račune, fotografije i dokumentaciju predanu po tuženiku: arhiva vremenske prognoze za razdoblje 20.-23. srpnja 2022., arhiva novinskih članaka o toplinskim

valovima tijekom mjeseca srpnja 2022., uputstva za upotrebu ljepila za stiroporne ploče i izradu armiranog sloja, uputstva za upotrebu akrilne fasadne žbuke, priležeće u ovom spisu na listu 69-106, e-mail korespondenciju uz fotografije (list 111-120 spisa), saslušao je svjedoka Ratka Matoteka te tužitelja i zastupnika tuženika, kao stranke u svrhu dokazivanja. Personalne dokaze predložene po strankama, sud nije proveo jer je provedenim dokazima ova pravna stvar dovoljno raspravljena za donošenje meritorne odluke.

4. Tužitelj je tužbom tražio isplatu iznosa od ukupno 16.998,38 eura, sa zateznim kamatama od 25. 3. 2024., kao dana podnošenja tužbe pa do isplate.

5. Prvotno postavljeni tužbeni zahtjev tužitelj je na ročištu 15. travnja 2026. sredio na način da je potraživao iznos od ukupno 5.620,37 eura, obrazlažući da isti predstavlja zbroj iznosa od 3.717,69 eura, vrijednost izvedenih radova prema vještačkom nalazu i iznosa od 1.902,68 eura, umanjena vrijednost ugrađene stolarije za vrata 506,76 eura i za prozore 1.395,92 eura, a povukao je tužbeni zahtjev do prethodno zatraženog iznosa od 16.998,38 eura.

6. Tuženik se takvoj dispoziciji tužitelja nije protivio.

7. Prema pravnom shvaćanju zauzetom na trećoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (3/21) održane 26. travnja 2021., smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe) djelomično je povlačenje tužbe iz čl.193. ZPP-a za koje je, ako je i do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, (uvijek) potreban pristanak tuženika.

8. Iako tuženik nije izričito pristao na povlačenje dijela tužbenog zahtjeva, upuštajući se u raspravljanje o smanjenom tužbenom zahtjevu, kojim se protivio na ročištu 15. 04. 2026. i tražio naknadu troškova postupka, sud smatra da je tuženik pristao na djelomično povlačenje tužbe.

9. Budući da je tužba sa tužbenim zahtjevom tužitelja za isplatu iznosa od 11.378,01 euro povučena, primjenom čl.193. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25-dalje:ZPP-a), odlučeno je kao u izreci.

10. Glede tuženikovog prigovora da nije jasno na kojoj zakonskoj odredbi tužitelj temelji svoju tužbu i koja je pravna osnova tužbe, valja reći da je sud dužan sam utvrditi pravnu kvalifikaciju spornog odnosa i pravna pravila na temelju kojih treba prosuditi osnovanost tužbenog zahtjeva, a kod toga je vezan za tužbeni zahtjev i za navedene činjenice (činjeničnu osnovu spora) na kojoj tužitelj temelji svoj zahtjev, a što je u skladu sa čl.186. st.3. ZPP-a, prema kojem će sud po tužbi postupiti i kad tužitelj nije naveo pravnu osnovu tužbenog zahtjeva; a ako je tužitelj pravnu osnovu naveo, sud nije za nju vezan (tako i Županijski sud u Varaždinu u presudi broj: GŽ-886/2025-2 od 24. rujna 2025.)

11. Iz činjeničnog opisa tužbe proizlazi da su stranke 16. 5. 2022. sklopile ugovor o izradi fasade na obiteljskoj kući tužitelja, da je tužitelj isplatio (tada) 80.000,00 kuna, a što u eurima iznosi 10.617,82, da je tuženik djelomično izvršio radove, da izvedeni radovi nisu po pravilima struke.

12. Analizirajući iskaz tužitelja i zastupnika tuženika Nine Jelušića, sud je nespornim utvrdio da je između stranaka ugovorena izrada fasade na kući tužitelja, a prema ponudi za gradnju od 16. 05. 2022. (priležeca na listu 4 spisa Trgovačkog suda u Varaždinu broj: R1-3/2023).

13. Također je nespornim utvrđeno da je tužitelj tuženiku kao avans cijene platio iznos od 80.000,00 tadašnjih kuna, odnosno 10.617,82 eura.

14. Nesporno je utvrđeno i da ugovoreni radovi nisu dovršeni.

15. Dakle, analizirajući iskaze tužitelja i zastupnika tuženika, uzevši u obzir ponudu za gradnju od 16. 5. 2022., sud zaključuje da je između stranaka zaključen ugovor o djelu u smislu odredbe čl.590. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23-dalje: ZOO), prema kojoj se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

16. Prema čl.597. st.1. ZOO-a, izvođač je dužan izvršiti djelo kako je ugovoreno i po pravilima struke.

17. Iako je tuženik otklanjao odgovornost za nedovršene radove, pozivajući se na nemogućnost izvedbe uslijed visokih ljetnih temperatura i zabrane tužitelja da pristupi na nekretninu kako bi radove dovršio, ističe se da predmet ovog spora nije zahtjev tužitelja da tuženik dovrši radove, a niti je tuženik tražio da mu tužitelj plati izvedene radove.

18. O vrijednosti izvedenih radova, izjasnio se stalni sudski vještak Ratko Matotek ispred INSTITUTA ZA PROCJENE I VJEŠTAČENJA IPV d.o.o. Čakovec, R. Boškovića 16, OIB:23119623228, u predmetu osiguranja dokaza Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj: 4 R1-3/2023.

19. Uvidom u predmet osiguranja dokaza Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj: 4 R1-3/2023, utvrđeno je da je rješenjem poslovni broj: 4 R1-3/2023-3 od 25. siječnja 2023. prihvaćen prijedlog ovdje tužitelja, kao predlagatelja osiguranja za osiguranje dokaza, podnesen tom sudu 18. siječnja 2023. te je određeno da će se provesti osiguranje dokaza očevidom na licu mjesta te provođenjem građevinskog vještačenja radi utvrđenja:

- da li su radovi izvedeni po pravilima struke,
- vrijednosti izvedenih radova te
- oštećenja na stolariji te

- vrijednosti rada i materijala potrebnih za dovršetak radova i zamjenu oštećene stolarije.

20. U vještačkom nalazu (list 26-72 spisa R1-3/2023), a koji prileži i u ovom spisu na listu 4-50, vještak se očitovao o izvedenim (fasaderskim) radovima u iznosu od 6.494,23 eura, umanjivši navedeni iznos za nekvalitetu izvedenih radova (izrezana toplinska izolacija za postavu elektroinstalacija, neravno postavljena toplinska izolacija pročelja, nepravilna postava APU lajsne, djelomično zapunjavanje otvora između ploča toplinske izolacije ljepilom i sl.) u iznosu od 974,13 eura, izrazivši iznos od 6.900,13 eura. Osim toga, na pitanje punomoćnika tuženika na ročištu održanom 15. rujna 2025. u ovom predmetu, da Ratko Matotek pojasni što znači umanjenje vrijednosti izvedenih radova za nekvalitetu od 15% odnosno u iznosu od 974,13 eura plus PDV, svjedok je odgovorio da se to umanjenje odnosi na kvalitetu izvedenih radova na fasadi, da 15% obuhvaća umanjenje za nekvalitetu izvedenih radova, međutim da postoje i ostali sanacijski radovi koji su navedeni u troškovniku, a koji se odnose i na otklanjanje nedostataka i na dovršenje cijele fasade (napominje se da tužitelj u ovom postupku nije tražio otklanjanje nedostataka i dovršenje fasade).

21. Nakon saslušanja Ratka Matoteka u ovom postupku, sud je prihvatio vještački nalaz, smatrajući da je isti objektivno i stručno dan te je utvrdio vrijednost izvedenih radova u iznosu od 6.900,13 eura.

22. Navedeni iznos od 6.900,13 eura, tužitelj je oduzeo od iznosa uplaćenog predujma 10.617,82 eura te je potraživao iznos od 3.717,60 eura, (preplaćen) na ime izvedenih fasaderskih radova.

23. Prihvaćanjem vještačkog nalaza, primjenom čl.1111., a u svezi sa čl.590. ZOO-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži iznos od 3.717,60 eura osnovan te je naložio tuženiku plaćanje, uz zatezne kamate od dana podnošenja tužbe, a temeljem čl.1115. ZOO-a.

24. Dalje, tužitelj je tražio iznos od 1.902,68 eura, s osnove umanjenja vrijednosti ugrađene stolarije, obrazlažući da je vještak u nalazu i mišljenju utvrdio na stranici 21 da je zbog postupanja tuženika oštećena stolarija u vlasništvu tužitelja.

25. O oštećenjima na stolariji, vještak se očitovao u mišljenju u predmetu osiguranja dokaza broj: R1-3/2023, navodeći da su ista detaljno navedena s priloženim fotografijama u točki 3.3. tog nalaza te da su oštećenja evidentirana na ulaznim vratima te na vanjskoj stolariji na dvorišnom pročelju: klizna stijena i 3 prozora.

26. Na ročištu 15. rujna 2025., na pitanje punomoćnika tuženika je li zbog navedenih oštećenja potrebno mijenjati stolariju, Ratko Matotek, kao svjedok, odgovorio je da navedena oštećenja ne utječu na funkcionalnost prozora i vrata, ali utječu na izgled i to naročito ulaznih vrata na kojima su ta oštećenja najuočljivija pa je i iz tog razloga u nalazu naveo vrijednost zamjene takve stolarije ili umanjenje zbog trajno lošeg izgleda. Također je na pitanje punomoćnika tuženika je li moguće nedostake utvrđene na str. 15. i 16. na roletnama moguće otkloniti zamjenom letvica, svjedok odgovorio da je

moguće zamijeniti pojedine lamele kod roletne. Na pitanje punomoćnika tužitelja kako estetski utječe zamjena 2-3 lamele, ako je ostatak te rolete bio na suncu, promijenio je boju, je li to vidljivo i na koji način, svjedok je odgovorio da će novozamijenjene lamele vjerojatno biti različite od postojećih, ali će s vremenom zbog utjecaja sunca, kiše, vlage i ostalog imati isti izgled.

27. Tužitelj je o nedostacima na stolariji obavijestio tuženika e-mail porukom od 1. 8. 2022. (list 111 spisa). Iz navedene poruke (pod 2.1.) proizlazi da je tužitelj tražio tuženika da stolariju dovede u prvobitno stanje, prigovarajući da je tuženik rekao da će ju očistiti, a što nije, kao i da je tuženik rekao da će polijepiti zaštitu na stolariju, a što da nije napravio.

28. Iako je zastupnik tuženika Nino Jelušić u iskazu naveo da je supruzi tužitelja rekao da ne spušta roletu na terasi, a što da je ona učinila pa je došlo do zapunjavanja pur pjenom, kao i da je prozore i vrata zaštitio najlonom, ali ga je tužitelj tražio da to makne kako bi bilo zraka u kući, sud smatra da je tuženik kao pravna osoba koja se bavi građevinskim radovima dovoljno stručan da radove zaštite stolarije prilikom izrade fasaderskih radova obavi u skladu sa pravilima struke, a što tuženik nije učinio jer da je zaštitio stolariju folijom koja se zalijepi, kao što je to uobičajeno i o čemu se izjasnio svjedok Ratko Matotek odgovarajući na pitanje punomoćnika tužitelja na koji način su se mogli spriječiti po pravilima struke zatečeni nedostaci na prozorima i vratima, do oštećenja stolarije ne bi došlo.

29. Dakle, tužitelj je tuženika kao izvođača radova obavijestio o oštećenjima na stolariji e-mail porukom 1. 8. 2022., a nesporno je da tuženik nedostatke nije otklonio.

30. Pravo naručitelja koji je izvođača na vrijeme obavijestio o nedostacima propisana su člancima 608. do 610. ZOO-a, a uključuju pravo zahtijevati uklanjanje nedostataka, pravo na sniženje naknade ili raskid ugovora te pravo na naknadu štete, ovisno o tome o kakvim je nedostacima riječ. Tako, u skladu s člankom 608. ZOO-a (pravo zahtijevati uklanjanje nedostatka) naručitelj koji je uredno obavijestio izvođača da obavljeno djelo ima neki nedostatak može zahtijevati od njega da nedostatak otkloni i za to mu odrediti primjeren rok. On ima pravo i na naknadu štete koju trpi zbog toga. Ako uklanjanje nedostatka zahtijeva pretjerane troškove, izvođač može odbiti da ga izvrši, ali u tom slučaju naručitelju pripada, po njegovu izboru, pravo na sniženje naknade ili raskid ugovora te pravo na naknadu štete. U skladu s člankom 609. ZOO-a (raskid ugovora zbog većeg nedostatka), kad obavljeni posao ima takav nedostatak koji djelo čini neuporabljivim ili je obavljen u suprotnosti s izričitim uvjetima ugovora, naručitelj može, ne tražeći prethodno otklanjanje nedostatka, raskinuti ugovor i zahtijevati naknadu štete. Prema članku 610. ZOO-a (prava naručitelja u slučaju manjih nedostataka), kad obavljeni posao ima nedostatak zbog kojega djelo nije neuporabljivo, odnosno kad posao nije obavljen u suprotnosti s izričitim uvjetima ugovora, naručitelj je dužan dopustiti izvođaču da nedostatak otkloni. Naručitelj može odrediti izvođaču primjeren rok za otklanjanje nedostataka. Ako izvođač ne otkloni nedostatak do isteka toga roka, naručitelj može, po svom izboru, otkloniti nedostatak na račun izvođača ili sniziti naknadu, ili raskinuti ugovor. Kad je riječ o neznatnom nedostatku, naručitelj se ne

može koristiti pravom na raskid ugovora. U svakom slučaju on ima pravo i na naknadu štete.

31. Valja reći da je tuženik u odgovoru na tužbu istaknuo prigovor zastare, navodeći da ako tužitelj temelji svoju tužbu na materijalnim nedostacima stvari, da je tužitelj djelomično izvedene radove preuzeo u srpnju 2022., nakon čega je tuženiku zabranio bilo kakvo daljnje izvođenje radova i pristup na gradilište, a o eventualnim primjedbama o vidljivim ili skrivenim nedostacima nije obavijestio tuženika. Tužitelj je prigovor zastare smatrao bespredmetnim obzirom da djelo nikada nije izvršeno.

32. No, obzirom na obrazloženi prigovor, sud zaključuje da se radi o prigovoru prekluzije, a koji u konkretnom slučaju nije osnovan, obzirom je tužitelj tuženika obavijestio o oštećenjima na stolariji, kako je to naprijed obrazloženo.

33. Slijedom svega navedenog, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži iznos od ukupno 1.902,68 eura na ime umanjene vrijednosti građevne stolarije osnovan.

34. Budući je nesporno, a što je zastupnik tuženika potvrdio u iskazu i proizlazi iz ponude za gradnju od 16. 5. 2022., da je u cijenu uključen rad i materijal, sud posebno ne obrazlaže račune predane po tuženiku.

35. Odluku o naknadi troškova ovog postupka, sud je donio temeljem čl.154. st.1., kao i čl.158. st.1. ZPP-a, primjenjujući važeću Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23 i 107/25-dalje:Tarifa).

36. Valja reći da je tužitelj tijekom postupka smanjio (djelomično povukao) tužbeni zahtjev pa je tuženik tražio naknadu troškova postupka.

37. Budući da u ovoj pravnoj stvari do smanjenja tužbenog zahtjeva (djelomičnog povlačenja tužbe) nije došlo nakon djelomičnog udovoljenja zahtjevu tužitelja, tada nema mjesta primjeni iznimke iz čl. 158. st. 1. ZPP-a, pa tužitelj za radnje poduzete prije smanjenja zahtjeva nema pravo na naknadu troškova postupka prema vrijednosti predmeta spora u trenutku poduzimanja tih radnji, već prema vrijednosti predmeta spora smanjenog-konačnog zahtjeva i prema uspjehu u sporu u odnosu na taj zahtjev (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju broj: Rev-6/2024-2 od 14. svibnja 2025.).

38. Stoga je sud tužitelju, kao trošak koji je bio potreban za vođenje ovog postupka, u smislu čl.155. ZPP-a, priznao trošak sastava tužbe prema Tbr.7.1. Tarife (VPS 5.620,37 eura) u iznosu od 200,00 eura, trošak sastava obrazloženog podneska od 2. 7. 2024. prema Tbr.8.1. Tarife u iznosu od 200,00 eura, trošak sastava podneska od 18. 3. 2025., kojim tužitelj obavještuje o promjeni osobe punomoćnika, prema Tbr.8.4. Tarife u iznosu od 50,00 eura, trošak zastupanja, po punomoćniku, na ročištima 19. 5. 2025., 30. 6. 2025., 15. 9. 2025. i 15. 4. 2026., prema Tbr.9.1. Tarife, svaki u iznosu od 200,00 eura, a što uz trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 98,23 eura i na presudu u iznosu od 102,66 eura čini trošak u iznosu od 1.450,89 eura.

39. Također je sud, u smislu odredbe čl.151. i čl.168. ZPP-a, tužitelju priznao trošak u postupku za osiguranje dokaza u spisu Trgovačkog suda u Varaždinu broj: R1-3/2023, a koji se sastoji od troška sastava prijedloga prema Tbr.11.1. u iznosu od 150,00 eura, trošak sastava podneska od 31. 1. 2023. prema Tbr.11.10. Tarife u iznosu od 37,50 eura, trošak izlaska sudske komisije i vještačenja u iznosu od 849,48 eura te zastupanje tužitelja na očevidu 9. 2. 2023. prema Tbr. 12.2. Tarife u iznosu od 150,00 eura, trošak sudske pristojbe za prijedlog u iznosu od 26,55 eura, što čini ukupni trošak u iznosu od 1.186,98 eura, a koji trošak je sud utvrdio uvidom u navedeni predmet R1-3/2023 pa je ukupni trošak tužitelja u iznosu od 2.664,42 eura.

40. Sud tužitelju nije priznao traženi trošak sastava dopisa tuženiku od 27. 9. 2022. i traženi trošak sastava podneska od 26. 3. 2024. jer isti nisu bili nužni za vođenje ovog postupka.

41. Obzirom na djelomično povlačenje tužbenog zahtjeva i zatraženi trošak tuženika, primjenom čl.158. st.1. ZPP-a, sud je tuženiku priznao trošak sastava odgovora na tužbu prema Tbr.8.1. Tarife (VPS 11.378,01 euro) u iznosu od 250,00 eura, trošak zastupanja na ročištima 19. 5. 2025., 30. 6. 2025. i 15. 9. 2025. prema Tbr.9.1. Tarife, svaki u iznosu od 250,00 eura, u koje iznose je uračunat PDV 25% prema Tbr.46. Tarife, a što čini ukupni trošak u iznosu od 1.000,00 eura.

42. Nakon izvršene kompenzacije dosuđenih troškova, po službenoj dužnosti, ukazala se razlika u korist tužitelja u iznosu od 1.664,42 eura, a koji trošak je, primjenom čl.151. st.3. ZPP-a, uz zatezne kamate od donošenja presude do isplate, tužitelju dosuđen i platež naložen tuženiku.

Ivanec, 22. svibnja 2026.

Sutkinja
Nataša Sever

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja, dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana objave istih. Žalba se podnosi ovom sudu, a o istoj odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1. Davor Zimić, odvjetnik iz Varaždina
2. Domagoj Malnar, odvjetnik iz Zagreba

Broj zapisa: **9-30888-70cd7**

Kontrolni broj: **0f587-0b958-4217d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.